

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 14 grudnia 2018 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o przejrzystości w zakresie zatrudniania osób bliskich w jednostkach sektora publicznego oraz o przeciwdziałaniu protekcji w naborze na stanowiska w jednostce sektora publicznego

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z treścią poselskiego projektu ustawy o przejrzystości w zakresie zatrudniania osób bliskich w jednostkach sektora publicznego oraz o przeciwdziałaniu protekcji w naborze na stanowiska w jednostce sektora publicznego, stwierdza, że zasadniczo opiniowanie projektu ustawy pozostaje poza kompetencją Krajowej Rady Sądownictwa, za wyjątkiem prawidłowości oznaczenia w art. 4 ust. 11 organu, któremu osoby wymienione w art. 3 pkt 31-32, zobowiązane są złożyć oświadczenie. Organem właściwym, zdaniem opiniującej Krajowej Rady Sądownictwa, powinien być Prezydent RP, a nie Marszałek Sejmu. Podobna wątpliwość dotyczy oznaczenia organu w art. 4 ust. 7 projektowanej ustawy w zakresie, w jakim reguluje obowiązek składania oświadczenia przez osoby wymienione w art. 3 pkt 33. W miejsce Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego powinien być Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wątpliwości Krajowej Rady Sądownictwa nasuwają się również w związku ze sformułowaniem art. 7 i art. 8. W ocenie Rady, z uwagi na istotne różnice spenalizowanych czynów, zagrożenie tą samą karą świadczy o nieproporcjonalności przewidzianych zagrożeń karnych.

Na marginesie wyłącznie Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła natomiast zgłosić następujące uwagi, które nasuwają się w skutek analizy przedstawionego projektu z zasadami prawidłowej techniki prawodawczej określonej w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), a także podstawowym zasadom Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, o których stanowi art. 2:

1. Po pierwsze, Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że w art. 7 projektowanej ustawy pominięto precyzyjne odwołanie do właściwej jednostki redakcyjnej przepisu art. 4. Prawidłowym było odwołanie do art. 4 ust. 1, tak jak uczyniono to w art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy.
2. Po drugie, Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że dla czystości legislacyjnej, w art. 3 pkt 31 projektowanej ustawy powinno zostać wyraźnie określone, że Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego działa jako Prezes tego Sądu i Prezes Trybunału Stanu.